

Rewalidacja

Teatr cieni i wyobraźnia przestrzenna.

Witam Cię

Uczniu czy słyszałeś o Teatru Cieni? Jeżeli tak to się cieszę jeżeli nie to już Ci wyjaśniam.

TEATR CIENI

Cóż to jest? To pojęcie, które ma wiele odsłon. Znajdziemy stare jak Chiny teatry cieni tworzone przy użyciu kukiełek i jedwabnego ekranu. Inne zamiast kukiełek wykorzystywały żywych aktorów, którzy rzucali ruchome cienie na ekran, chowając się za nim. Kolejna odsłona to teatr dłoni. Okazało się nawet, iż jego najgorliwsi fani doszli do niesamowitej perfekcji. Potrafili snuć opowieści okraszone obrazami tak realistycznie oddającymi cienie ludzi, zwierząt, przedmiotów, że dziś pewnie niektórzy nazwaliby tą rozrywkę ruchomym obrazem, czyli filmem. Teatr cieni można także wykonywać bez ekranu, a jedynie rzucać cienie na ścianę, mając za sobą dobre źródło światła. Czyż to nie jest ciekawa zabawa, pobudzająca wyobraźnię, ćwicząca nie tylko dłonie, ale także wyobraźnię i ewentualnie umiejętność opowiadania.

Zabawa dłońmi wymaga spojrzenia na nie właśnie jak na płaszczyznę, pionową płaszczyznę jawiącą się przed naszymi oczami. To rozłożenie trójwymiarowanego obrazu, który mózg dziecka uczył się tak pieczołowicie komponować i przedstawiać umysłowi w najmłodszym wieku. Nasza zabawa to więc proces odwrotny do tego rozwojowego kształtowania się widzenia.

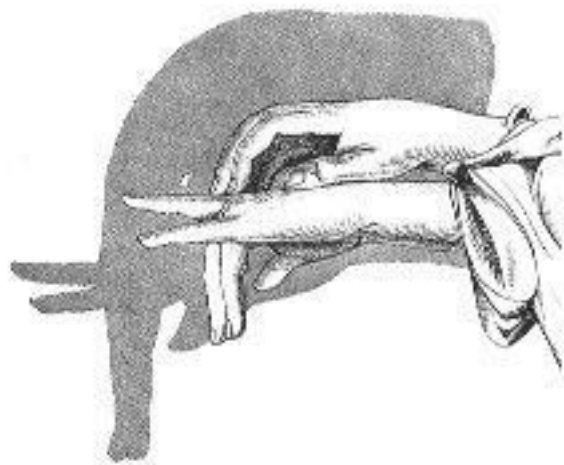
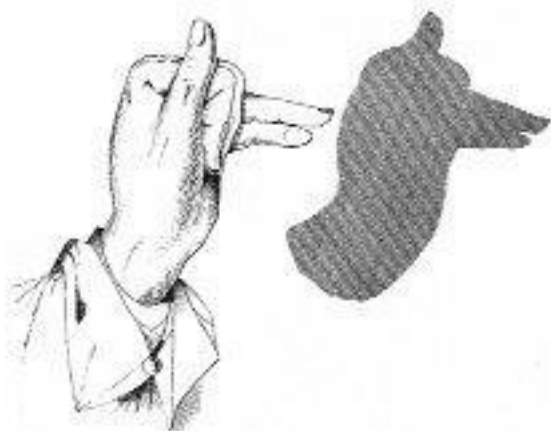
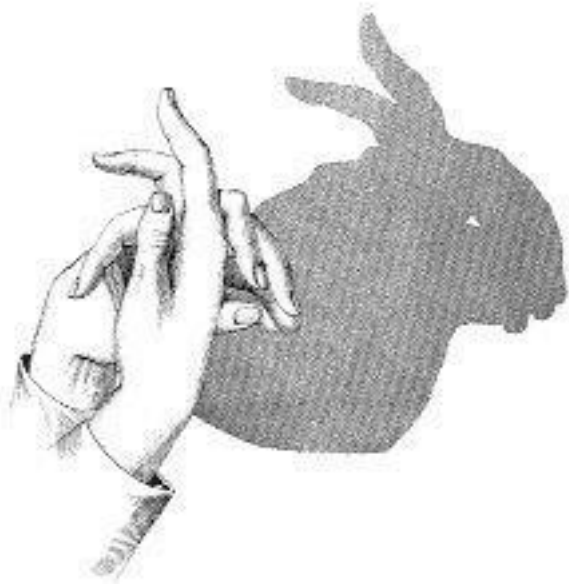
Dalsze zabawy można prowadzić przez odrysowywanie statycznych obrazów-cieni. Wtedy oświetlamy dany przedmiot, układ dłoni lub osobę tak, by jej cień padał na kartkę papieru. Kontur cienia na kartce obrysowujemy i np. wypełniamy innym, ciemnym kolorem lub wycinamy jego sylwetę z ciemnego papieru.

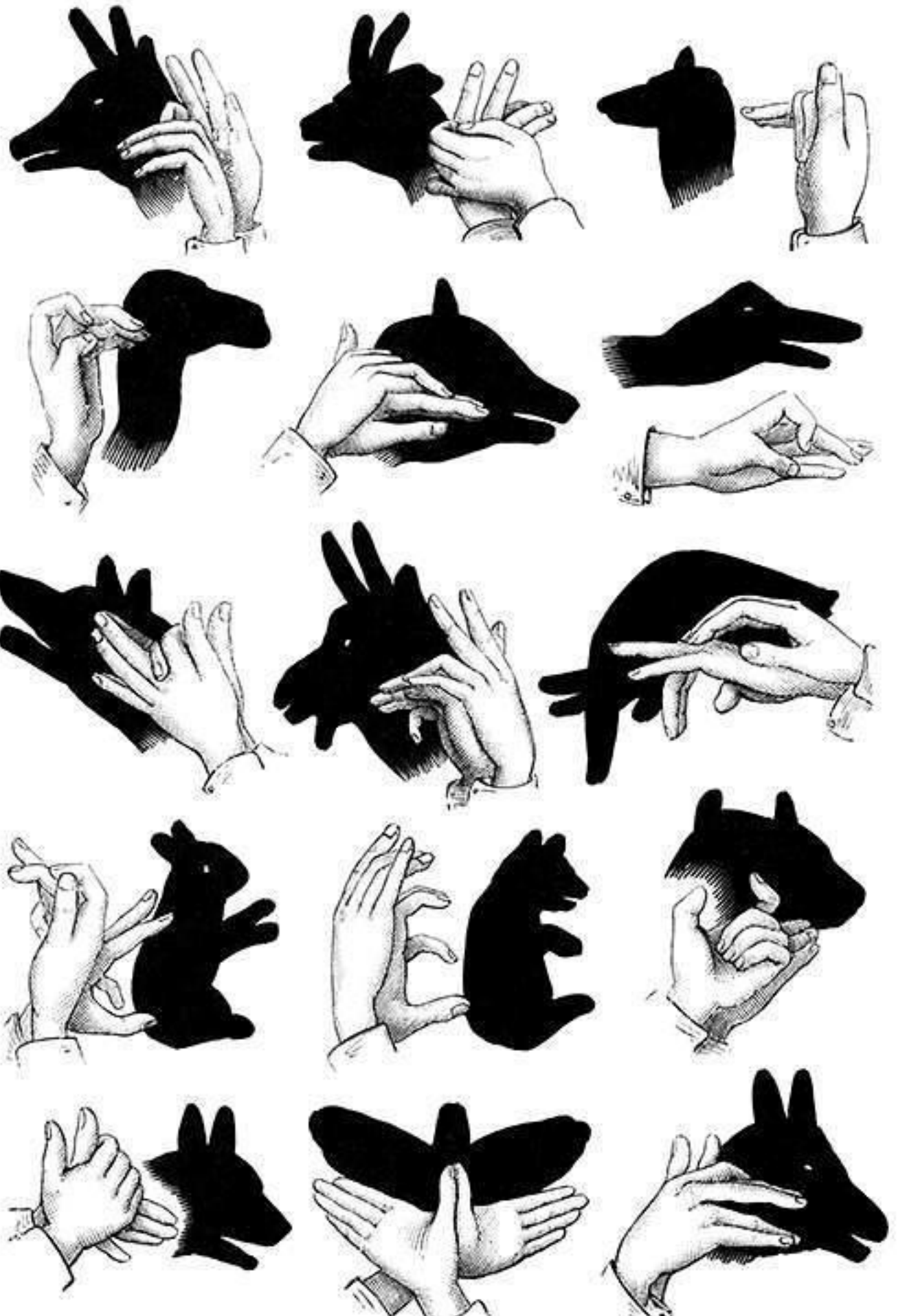
Teatr cieni - dłonie

Odtwórz wybrany cień na ścianie. Wykorzystaj poza dłońmi także dodatkowe akcesoria.

Materiał został opracowany na podstawie

<https://educarium.pl/karty-pracy/percepcja-wzrokowa/teatr-cieni-i-wyobraznia-przestrzenna>